

naar vedkommende kommer til Markedet med sin Ko eller sin Stue, om det saa ikke er Dyrlægen, der er Autoritet paa Stedet, og om det ikke er hans Ordre, vi komme til at rette os efter? Det vil ganske sikkert ogsaa blive hans Skøn, der i Almindelighed vil blive det afgørende i en eventuel Politisag eller en Proces. Jeg tror ganske sikkert, at naar vi udtale det her, vil det saa sikkert samme Virkning, som det vil have, hvis vi vedtage Forslaget under a, og det vil ikke have de Ulemper, det er aldeles sikkert. Sagen er nemlig den, at naar disse Dyr, der i høj Grad lide af Tuberkulose, komme til Markedet, og Dyrlægen attrapperer dem paa Markedspladsen, vil det selvfølgelig bidrage til, at de Dyr saa at sige ingen Ting ere værd, og Folk ville saa af sig selv holde sig fra at komme frem med dem paa disse Pladser. Det, som jeg lægger mest Vægt paa i Forslaget, er, at vi sørge for, at disse Dyrs Rød ikke bliver anvendt til Mennekesføde, det, som er Tilfældet i Djeblikket, og som det ganske sikkert til Dels vil blive efter dette, det er, at der er en hel Del Slagterier omkring i Byerne, ogsaa blandt dem, der have Rødkontrol, hvor disse Dyr saa at sige alle sammen blive anvendte til Mennekesføde enten paa den ene eller anden Maade. Jeg ved ikke, hvorledes det sker, men i Almindelighed sker det i Form af Bølser; Hovedsagen ved dette Forslag for mig er at sikre os, at dette Rød ikke bliver anvendt til Føde. De øvrige Bestemmelser ville kun medføre en Del Politivordener og Ubilligheder mod Befolkningen uden at medføre nogen positiv Nytte i den Retning, som ønskes efter Lovforslaget, ved at hindre Tuberkulose, thi der er ganske sikkert ingen, der vil paastaa, at noget Dyr bliver smittet af Tuberkulose ved at blive trukket til et offentligt Marked, i alt Fald ingen, der har noget Kendskab til disse Forhold.

Endelig har Mindretallet stillet et Endringsforslag om, at 2det Stykke af § 11 udgaar, det er den Bestemmelse, at „Singste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Ejerens Bekostning underkastes et Sundhedsseftersyn af en eksamineret Dyrlæge, hvis derom udstedte Attest af Ejeren bliver et foreviset for vedkommende Politimester eller Sognefoged, forinden den offentlige Bedækning ved Dyret maa tage sin Begyndelse“ o. s. v. — Her forekommer det mig, at Staten optræder som Formynder for Landbruget, og det er der ganske sikkert ingen Anledning til, Landmændene have et meget aabent Blik for, hvad der gavner dem paa Husdyrbrugets Omraade, og jeg tror

ikke, at der ser Spor af Grund for Staten til at blande sig i det Forhold, og fra mit Synspunkt har denne Bestemmelse ogsaa liden reel Nytte. Sæt f. Eks., at et Dyr bliver smittet hver Aarsdag, een Gang om Aaret skulle de smees, saa er Smiet forbi for det Aar, men maaste er Dyret en kort Tid efter angrebet af en eller anden Sygdom, særlig Tuberkulose, som der vel sagtens mest tænkes paa, derfor kan Dyret gerne bedække hele Aaret rundt, og den praktiske Nytte af Bestemmelsen ses derfor ikke. Og selv om der flere Gange om Aaret bliver Eftersyn, tror jeg ikke, at det har stor Betydning. Jeg har i en længere Narrække været Tilsynsmand ved en Del Kvægavlsforeninger og har været Medlem af Statsdyrskuekommissionen, og jeg ved, at Dyrlægetilsynet ved Skuerne paa Landet som Regel er saaledes, at Dyrlægen kan undersøge indtil 100 Køer i 3—4 Timer. Køerne blive ikke travede, men Dyrlægen føler lidt til Langerne, derimod Tyre kan han i Reglen ikke komme til at undersøge ordentlig; særlig de store Tyre ere i Reglen urolige, og den Undersøgelse, der gøres, er i det mindste paa de Pladser, hvor jeg har været, ikke meget bethydningsfuld; det er for Resten noget, som saa at sige alle ere enige om. Jeg maa gøre opmærksom paa, at ved Statstyrelserne sker Tilsynet i Reglen paa den Maade, at Tyrene trækkes forbi Dyrlægen; det er ofte store Tyre, og mange af dem ere til Dels uvane. Det er altsaa en Slags Kevn og ikke andet. Det er ikke Overdrivelse fra min Side, og jeg er aldeles overbevist om, at den ærede Minister maaste kan saa en lignende Erklæring fra Formændene i Statstyrelseskommissionen. Dermed har jeg ikke tastet og vil ikke taste nogen Laft paa Dyrlægestanden, det er langt fra, uagtet de sandelig ikke ere Doktor Bang alle sammen; men jeg tror, at efter det Kendskab, man har, og den Bedømmelse, der bruges ved Bestemmelsen af Tuberkulosen, er det umuligt i Djeblikket at indføre noget virkeligt betryggende Tilsyn; det eneste positive Udbytte, der vil komme ud deraf, er, at alle Dyrlægerne ville saa en aarlig Stat af alle Landets Bedækningsdyre, og det vil ganske sikkert volde en Del Uvilje ude i Landet. Det tror jeg ganske sikkert, jeg kan sige med Sandhed, og jeg er heller ikke vis paa, at naar Flertallets Endringsforslag bliver vedtaget — nemlig det Endringsforslag, der gaar ud paa, at det kun er de Dyr, der stilles til Afbenyttelse for Betaling, der skulle underkastes Tilsyn — at det gør Sagen meget mildere. Dermed er det nemlig afgjort, at de større Ejendomme, der holde Aalsdyr